

ᐱᐱᐱᐱᐱᐱ

ՔԱՂԱՔԱՄԱՆ ԶԶՈՒՅՈՒՆ ԲԱՆՍԱՌՈՒՄԱՆ ԵՎ ՏՆՏԵՍԱՌԱՆ

Գործը զեղացած լրացրապէս ճանրուեալ ծախս
քը խմբագրութեան վրայ է ։
Լրացրապէս վերադարձեալ համակ կառ ԲՐ
և ինչէ զրաթիւն խմբագիր—Shorj ինի
տիւնն ուղղութիւն, Դայաթիւն Ստանդարտ
Լար ճշտութեամբ թիւ 198 ։ Եւրո խան ։
Դատելով զրաւեղանակը ։
Ճանրուեալ ծախսը զմարտն ու հասանի շրջե
զուեալ իր ։
Պատկերն ու հասանի ։ յոյժան ։ Եւ Լու
նիւն արտադրի ։

— 25 —

Հայրենիքի օրը

— ❦ —

բերմ. . . Տէր, որ այն նամակ Զեր
յառաջիկայ թերթին մէջ հրատա-
րակելու չնորհն ընէ. քանի որ ան-
կողմնակալութեան (*):

Որով մնամ չնորհապարտ
26 յուլիս 1880 Յ. Մ. Բեռլին
Կ. Պոլիս Ալեք. Էֆենտի խան

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՎՕԼԵՅ

ԱՄԵՐԱԿԻ

ԿԱՍ

ԽՈՐՀՐԴԱՅԻՆ ԹԻՒՆԻՔ
ՏԵՐՈՒԹԱՆՅՈՒՆ ԵՎ ՍՈՒՐԻՆԻՔԱՆՅՈՒՆ
ՆԱԿԱՍՈՒՄԻՔ (**)

ԳԼՈՒԽ ԺԵ

ՆՈՐ ԴԱՐ

Հազար թէ նա այն բառերն որ-
տասանեց, և ահա մի խառնիկու-
ւորն շնչելուն արեւմտեան կողմէն
փրթաւ. և անդամոր դարձնելով
խմալքս դէպ ի Միջերկրականի
ծայրն Եւրասիայ աղջալ միտն երկ-
րին մէջ մի նորանշան շարժում տե-
ւայ, այնպէս որ մի ընդարձակ քա-
ղաքի մէջ ամեն կողմէ մի բուռն
սպասմամբ թիւն ծագելով մի ան-
համար բաղմունքի ստատիկ յաղ-
ման մէջ ժողովոյն և հրապարակա-
յան մէջ ցրուէր գունդագունդ: Եւ
խմալքս մինչև յերկինս փրա-
ցեալ գոյնիւնեցմէ խլացեալ մերթ
ընդ մերթ այն բաները կը լսէր.
«Ինչ է այն նորանշան երկրու-
թիւնն և ինչ է այն անաղարտն և
գաղտնածառիկ աղէտը: Մի բաղ-
մունքի աղբւրս մեք և իրարու
չօթանդակեմք. մի սքանչելի եր-
կիր ունիմք և ուտեստն զրկեալ
եմք. աշխարհասէր և գործունեալ
եմք և չքաւորութեամբ կեանք
կ'անցունենմք. չափազանց հարկեր
կը վճարեմք, և կ'աւարկեն առ-
մեղ թէ բաւական չէ՛ն տակաւին.
յայտ հաղտ կերպիւր վարումը մեք
օտարաց հետ, և մեր անձինք ու
մեր ինչք ապահով չեն ներքնա-
պէս, ո՞վ է ուրեմն զմեզ լալիող ա-
նեղեցի թշնամին:»

Նոյն բաղմունքի ան մէջէն ելած
բարբառք այսպէս կը պատասխա-
նէին. «Մի որոշիչ դրօշակ պարզե-
ցէք, որոյ ներքև համախմբին նու-
թա որք օգտաւէտ աշխատանք
ընկերութիւնը կը պահպանեն և կը
սնունդանեն, և ահա յայնժամ պի-
տի դառնայ զՁեզ սպասող թշնա-
մին:»

Իսկոյն դրօշակը բարձրանալով
այն աղբի իրարու անհասարակ
ընդդիմակաց երևուիլն երկու մա-
սանց բաժնուեցաւ. անհամար և
զերթէ ամբողջ մասն առհասարակ
աղբարակ և վատոյժ մօթակեղ
կերպարանք, և չուտու ու վատ
տակաւրէ վիճակի մէջ կ'երևէր,
իսկ փոքրաթիւ և անզղայ մասն
սոսկալ և արծաթեալ ճոխաղար-
դար զրեւտովք, պարարտաբեր ու
գիւրակեաց և առատաղբ վիճա-
կի մէջ կ'երևէր:

Առաւել ևս ուշադրութեամբ
այն մարդիկը գիտելով հասկցալ
որ մեծագոյն մասն հողագործ, ար-
հեստաւոր, վաճառական, և ընկե-
րութեան օգտաւէտ ամեն կերպիւր
աշխատանք և ուսումնասիր տն-
ձանցմէ բարկացեալ էր, իսկ փոք-
րաթիւ մասն ամեն կարգէ, աստի-
ճանէ, գանձային, այնուամբողջ և
զինակիր անձանցմէ և կառավա-
րութեան զինուորային և թոշակա-
ւոր զինուոր լալիացեալ էր:

Սոյն երկու մտքը դէմ առ դէմ
լի զարմացմամբ զմիմեանս նկատե-
լով տեսալ որ մի կողմէն բարկու-
թիւն և զայլ կողմէն, իսկ միւս կող-
մանէ զարհուրանալ մի շարժումի
գոյնային. և մեծագոյն մասն այս-
պէս ըսաւ. «Ինչո՞ւ համար վնասն անջատեալ

է. ք. դուք, միթէ և դուք մեր աղ-
բէն չէ՞ք:»

«Ոչ, պատասխանեց խմալք-
դուք ժողովուրդը կը կաղմէք, և
կայն մեք. ժողովուրդեան մի ընտիր
մասն, իշխանատէր դասը կը կաղ-
մեմք, և առանձինն մեր օրէնքը,
սովորոյթներն ու իրաւունքն ու-
նիմք մեք:»

Ժողովուրդն. — Որով աշխատու-
թեամբ կ'ապրէք դուք մեր ընկե-
րութեան մէջ:

Մեծամեծք. — Աշխատութեան
համար ծնած չեմք մեք:

Ժողովուրդն. — Ինչպէս ուրեմն
այնքան հարստութիւն չաճեցոյ՞ք:
Մեծամեծք. — Զձեզ կառավա-
րելու հողն ստանձնելով:

Ժողովուրդն. — Ինչ, մեք աշ-
խատեմք և դուք վայելէք, մեք
արտադրեմք և դուք մնիւք: Հա-
ղորտութիւնք մենէ գոյնանն և
դուք զայնս սպաւէք և զմեզ կա-
ռավարող անուանէք դուք զՁեզ.
. . . : Գաղտ իշխանատէր, և դասա-
խարդատէր, օտարական էք դուք
առ մեզ, զատուեցէք ուրեմն մե-
նէ և տեսնեմք թէ ինչ կերպիւր
պիտի ապրէք դուք յայնժամ:

Ի նոյն պահու մտքի խմալքն
այս նորագէտ պարագային վրայ
խորհելով մի քանի արդարասէր և
վնասն անհատք սկսան այսպէս
զրուցել. «Հարկ է որ մեք, ժողո-
վուրդեան հետ միասնամբ և իւր բե-
ռանց մասնակցեմք. քանզի ոտք
նաւ մեզ պէս մարդիկ են և մեր
բոլոր հարստութիւնք միշտ սոցանէ
կը գոյնանն: Իսկ միւսը ամբա-
տաւան կերպիւր ըսին թէ, «Ժողո-
վուրդեան հետ մեր միասնամբ ամօթ
է. նա մեզ միայն ծառայելու հա-
մար եղած է. միթէ այն տերու-
թեան աշխարհակալաց պիտի և ըն-
տիր մասը չկաղմէ՞ք մեք: Յիշե-
ցնեմք որ այն ժողովուրդեան մեր ի-
րաւունքն ու իւր ծաղուսն:»

Այնուամենայն. — Ժողովուրդ-
ը կը մտնայ որ մեր նախնիք այն
երկրին տիրապետեցին, իսկ Զեր
մարդը մեզ ծառայելու պայմանաւ
միայն իւր կենաց տէր եղաւ: Ահա
ուստի մեր ընկերային պայմանն և
աշխատիկ ըստ սովորութեան և
պահանջման ժամանակի հաստատ-
եալ իշխանութիւնն է:

Ժողովուրդն. — Գաղտ. ընտիր աշ-
խարհակալաց, յուսցէք մեզ Զեր
տահադրութիւնը, տեսնեմք թէ
այն իրողութիւնն որ մի անհատիւր
կատմամբ գործութիւն և յայնչա-
կութիւն կը համարուի, միթէ ի
կնոս մի աղբի դործուելով առա-
քնութիւն կը լինի:

Եւ իսկոյն ամեն կողմէ շնչելուն
բարձրանալով. աշխատական անհա-
տիր անուանք սկսան յորջորջուիլ,
և իւրեանց ծաղուսն ու տոհմային
հանգամանքն որոշակի արտայայ-
տուիլ, և պատմեցին թէ ինչպէս
նոցանէ միայն մեծ հայրն և կամ
նոյն իսկ իւր հայրն ի լինէ վնաս-
նական կամ արհեստաւոր լինելով
որ և է միջոցաւ հարստանալէ յե-
տոյ, ստակով ստացած էր աղնու-
կանութիւնը. մի ամենապարզ մաս
միայն հինաւոր գերբաւարանէ
ծաղում առած է իրապէս, Տեսնէք
կ'ընէին դարձեալ սոքա, տեսնէք
ստորութիւնէ յառաջ եկած այն
մարդիկն, որք իւրեանց աղբակից-
ները կ'ուրանան. տեսնէք այն դը-
ռահիկ նոր զօրականներն, որք նը-
շանաւոր և վաղմի գորականներ կը
սեպեն զինքնանս անամթորար-
այն զրոյցը կատականաց նիւթ եւ-
ղան:

Մի քանի խորամանկ մարդիկ
այն զրոյցները խախտելու համար
սկսան այսպէս բարբառնել. «Ձեզ և
հաստատարի՞ ժողովուրդ, ճանչե-
ցէք օրինաւոր իշխանութիւնը,
թաղաւորը կուգէ և օրէնքը կը
հրամայէ:»

Ժողովուրդն. — Գաղտ. իշխանա-
տէր, վաղորդող բախտի, թողէ՞ք
դուք որ թաղաւորը իրենք իս-
տին. թաղաւորը ժողովուրդեան ան-
դորտութիւնը կ'ուղեն և ի՞նչ և օ-
րէնքն արդարութիւն մի միայն:
Յայնժամ մեծամեծ զինուորականք
բարբառնեցին թէ ժողովուրդը հար-

մամբ և ի՞նչ կը հնարանդէ. հարկ
է ուրեմն զայն պատժել. զինուոր-
դարկէ՞ք այն ապստամբ ժողովուրդ-
եան:

Ժողովուրդն. — Զինուոր, դուք
մեր արեւն իսկ կը կրէք, միթէ
Զեր արեւակցներն, կորսեցնելը
կ'ուղէ՞ք ձեռքը. և ի՞նչ ժողովուրդը
կորնչի, ո՞վ պիտի սնուցանէ զՁեզ
արդեւոր:

Յայնժամ զինուորք իւրեանց ղէն-
քը վար առնելով. այսպէս ըսին.
«Մեք ևս ժողովուրդէն եմք, ցուցէ՞ք
առ մեզ թշնամին:»

Յայնժամ փոքրաթիւ խմալքն
ըսաւ. «Ահա ամեն ինչ կորուսեալ
է, քանզի ժողովուրդն իւր աչքը
բացաւ:»

Եւ ժողովուրդը պատասխանեց.
Ահա ամեն ինչ աղաւաղաւ, քանզի
և ի՞նչ մենք իւրաւորեցանք, մեր
զօրութիւնն յաւեպէս չգործածեմք
բնական. մեք մեր իրաւունքը կը
ինքնուրմէ միայն. ի՞նչ ունենինք, կը
մնանամք զայն. արդ. քանզի զերթի
էինք մեք մինչև ցարդ, իսկ այժմ
աղաւաղեալք, և աղաւաղութիւնն
արդարութիւն կ'արտադրէ միայն:
(Երբեք չեմք)

ԳՐԱԿԱՆ

Հետեւեալ ոտանաւորն աղբար-
հեղինակին խորանայ համեմատ կը
հրատարակենք:

ՍՈՒՐԱՄԱՍՏԱՆԻ

Անցաւ Պարսից գործուն ողջ ծաղիկները
թաւառեցին,
Նորանց բարի բոյներն մարդկանց շահ
չի տվեցին:
Բարկացեր էր Արամաղը տեղւոր բնակ-
չաց իրայ,
Իւր անձրեւի ցողերն չ'տեղաց նա ան-
խընայ:
Ասաց թո՛ղ արդ նուազին զետ ու առու-
աղիւրները,
Վեհ պատգամին համեմատ պակսեցան
նոցա ջուրեր:
Հրամայեց Փեպրին ներդրուիլ կա-
նանչերին,
Բաւական զոյուցիւնը ողջ խամբելով
թաղանցին:
Ողորմելի մշակն բոլոր տարին ջանացաւ,
Ի զուր թափեց իւր քրտինքը կալեն ցո-
րեն շի բերաւ:
Թէ մի բնիչը որ ունէր անտարբեր դի-
ղի տէրն,
Կորեց նորա ձեռքից նա դատարկ եկաւ
իւր տունն:
Արամաղի արածն Գեմէարէ վառա-
կեցաւ,
Ի պաշտօնէ խաղեց Պարսկաստանէ
հեռացաւ:
Սովի կայծը բռնկեց դնալով ուժ ստա-
յաւ:
Դեկտեմբերի սկիզբն յանկարծակի վա-
ռեցաւ:
Ողորմելի մարդկանցն կ'տար ստաղիկ
կտորած:
Սարսաղելի վտիռի մտեր կռուէր կա-
տարած:
Եկաւ սաստիկ ձմեռն ճանապարհքն էլ
փոխուեցան,
Անողնական դիզացոց շատերն քաղաք
թափուեցան:
Անկարողը տեղ չի հասն ճանապարհ
հին մնացին,
Կենդանի բաց աչքերով դաղանք նորանց
լալեցին:
Պարսկաստանի գիւղերն լսիկ մնչիկ մը
հողացին:
Նոցա դոմէշ և եղեր ամեն կերակուր
զարծին:
Նոցա հօտն և նախիրը չ'եղան իւր-
եանց բաւական,
Զի նայեցին այնուհետ անտարբեր կենդա-
նիք կերան:
Զ'մնաց շուն և կատու, աքաղաղի ձայն
լսեցին:
Նորա դեղն սեւադէմ բուրբի վայն յա-
ջորդեց:
Ծառ տեղեր պատահեցաւ որ մարդու
միւ էլ կերին:
Զէր գիւմնար մարդը փրաւ նայել այս
դաւան աղետին:
Երեւեքըն ծախեցին մինչ առանց փող
էլ տային:
Կա՞ր արդեօք այնպիսի մարդ որ իրնա-
մէր սյղպէսին:
Փութացաւ Տէրութիւնն օղնի նորանց
ջանքն:
Կարդ ու կանոն չուէր կարգեց շարու-
նակել սկսաւ:
Ամեն կողմ լսեցին զէլը քաղաքը փու-
թալը մարդ ճարել:

Անհամար անտառիկ մարդիկ Թէհրան լըց-
ուեցին:
Զիկար տեղի իջեալն աստ ու անդ թա-
փառեցին,
Անան տերեւները սլէս մարդիկ ի հող
թափեցին:
Անպէս եղաւ մարդոց կեանք իրար վե-
րայ դիպեցին:
Փողոցները մէջումն անտէր անթաղ մը-
նացին:
Նոր մի տեսակ տեսարան ներկայա-
ցաւ Թէհրանն,
Ուտեղիքը վերջացաւ, փախուեցան խա-
նութներն:

Զիկար այնքան դաժակներ երբ կարէին
պատանել,
Մարդկանց մօտն չիկար ուժ ջոկ ջոկ
գերեզման փորել:
Զորական մեծ սայլերն դիւր թարձած
տանին,
Ահադին փոս փորելով հինգով տասով
թաղին:
Ստատիկա իւր միտն ո՞րքան պատիւ
էր ճարեր,
Որ իւրոք սպանէին նորա համար շատ
մարդեր:
Թէ որ դիւերն մեռնէր շուրջ լալէին
փայթ դիտեցին:
Զ'եր կարելի անցանել օտոց տակ էին
մեռեալք:
Բարի բերքով Պարսկաստանն սպանդա-
նոց էր դարձր,
Աղետալի՜ տեսարանն, մարդ որդուն մո-
ռացեր:
Աշխարհա բաները մէջ ամենին քաղցր
սէրն էր,
Արդեօք այն օրերուն սէրն ո՞րք էր մը-
նացեր,
Պարսից ա՛յս պատաշարն թէ որ ուզես
նկարել,
Կարդալոյ ժայռէ որտեւ ո՞ւսիկը սլէտը
է սրունը:
Այլ կե՛ցցին մեր աղբայինք և մարդա-
սէր Քրիստոսեայց:
Անպէս մի պատուհասէ արտա եղան
մեզ պաշտպանը:
Զարմանալի՜ մի հրաշք ծնաւ յանկարծ
մեզ Թէհրան,
Անձնուէր մի խումբ անձինք յարոյց մի
ձայն միարան:
Դիւցաղնարար դիմեցին սոքա ընդդէմ
վրասնդին,
Պէտք է լինէր այս մի դործ Աստուծոյ
գաղտնի մատին:
Առանց մի մեծ վնասի զոչուցութեամբ
պահպան,
Ութ հարիւր պանդուխտներ քաղաքացի
հետ միտին:
Ինչ՞ էր սորա պատճառն ականբեւ եւ
զ'այս տեսի,
Որ կամեցան ի սրտէ մի բարեկարգ վի-
ճակի:
Կարդ ու կանոն հալելներ ելքը մուտ-
քը խմային,
Ամեն մի դործի վերայ կառավարիչ
կարգեցին:
Բնակարան, տուն, ջրման հանդերձ և
անկողիններ,
Իժիկ ձրի գեղերով անխնայ վառ գոր-
ւաններ:
Կեցցէ՛ մեր Պարսից Շահն որ հայրա-
բար մեզ օղնեց,
Իննսուն լիտր օրական հացը մեզ կեանք
պարգեւեց:
Աղետանոցն համար ուրիշ ծախքեր
տուեց,
Հայոց խնդիրներն միշտ անխնայ նա կա-
տարեց:
Բարի դործն հետեւանքն հարկ էր ա-
րել կ'ընէին,
Տէրն մեզ խոստացեր է սիրել խորին մէջ
լինի:
Ամեն էլ ողջ փրկուէին իւրեանց դիւ-
ղեր գնացին,
Մինչ ճանապարհի ծախսն կառավարէք
մեզ
Այս գործն տուեց պատճառ իմանալ
մեզ որ աղբին,
Հարկաւոր է միշտ ուսումնքն հարկել
զ'ուր մեր ուղին:
Պէտք է տեսն մեր աղբիք արդեօք մըտ-
քեզ չուտ անցաւ,
Զուգոյցեցոյ աղաղակ որ բոլոր Աշխարհ
հըն պատաւ:
Զուեցան կարդ ու կանոն, հարուստ
ներքն շատ կերին:
Հեզ մարդիկ ձայն չ'ուեցին ի զուր ա-
ղաղակ բարձին:
Եւ չ'եմ կարող նկարել հաշիւն կայ դու-
մարաց:
Հեղհայոցոյ նուէրներ արդեօք ո՞ր ան-
կեանքն մնաց:
Նոցա առատ տուրքերն մինչ օրս ինչ եւ
զեր են,
Այնքան ծախքով դարձան կրկեալ տե-
րացուն ուր է:
Զուգոյցաւ անցին համար ժամեր կուգէ
նկարել,
Եւ հաշիւարեմ դործ ունիւր պէտք է պա-
րտալ մարդ ճարել:

Ունին ընտիր տարարան և անդ որք փո-
հանաւոր:
Թող մտածեն այս մտին ի լոյս տան
իւրեանց դործեր:
Աղբի բարի չէլատակ ինչ ծախքով անդ
եկեր է,
Անխոյժ մարդկանց չնորհիւ մօտ է ժա-
ղեն կ'ընէ. . . :
Վատ ժամեր երբ անցկացան՝ ունչո ա-
րին կառավարչաց:
Անգէտ մարդկանց արածն չի սիրեց
1880 Մայիս 23 Մ. Բեռլին
Ի Թէհրան

ՆՈՐ ՀՐԱՍՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆԻՔ

ԳՐԱՍՈՒԹԻՔ

ՀԱՅ-ԱԶԳԱՅԻՆ ՊԱՏՄՈՒԹԱՆ

Հոգի Ի:

Գալիմամեան Միլիտո Էֆեն-
տին իւր շարադրած Հայ-Աղբային
պատմութեան երկրորդ, և վերջին
հատորն ալ հրատարակեց, որ առ-
թածալ 340 էջէ կը բաղկանայ, և
Գալիմամեան տպարանէն ելած է.
մարդը և վաղեմէ տպագրու-
թեամբ:

Միս հատորը կը խօսի Բաղրա-
տունեաց և Ռաբրինեանց հարիւ-
տութեան ծաղման, տեսչութեան
և կործանման վերաբերեալ գէտ-
քերտուն և անոնց պատմութեան
վրայ: Հայաստանի անկախութե-
թեան ժամանակուան գէտքերն ալ
պատմութեան են:

Ասիկց դատ, Գալիմամեան Է-
ֆենտին այս գործը մեր աղբին ժա-
մանակակից պատմութեան ալ պա-
րունակելու առաւելութիւնն ունի-
ղի Պատրիարքական իշխանութեան
սկիզբնաւորութեան մինչև 1879 թ.
վերջն իշխանութեան վարած բոլոր
Պատրիարքաց վարուց և գործոց
և անոնց ժամանակ տեղի ունեցած
աղբային կարեւոր գէտքերու վրայ
կը խօսի: Տեղ տեղ, կարեւոր իրո-
ղութեանց առթիւ խորհրդածու-
թիւններ դրուած են, որք թէ՛ ու-
սուցաց և թէ՛ ուսանողաց օգտա-
կար կընեն լինի:

Երկաթիւրով պատմութեան վեր-
ջը քանի մ'օգտակար ցոյցներ ա-
նցեցուցած է, որք աղբիս զխա-
ւոր զրադխտաց, դատաւորաց,
Հայ զօրապետաց, գիւնադիրաց,
պաշտօնատարաց, դատաւորաց,
վատարանաց, սեղանաւորաց,
վաճառականաց և տաղանդաւոր
արհեստաւորաց անունները կը պա-
րունակեն:

Տարակոյս չունիմք որ այս գոր-
ծը, իւր պարզ և դիւրահասկա-
նալի օճալը, կրկին ձեռնիլ և գիւ-
րամտալիլ գնալը լաւ ընդունելու-
թիւն պիտի գտնէ ընկերացսէր հա-
տարակալութեան, և աղբային ուսն-
հատական վարժարանաց անօրէնե-
րուն ուշադրութիւնը պիտի դը-
րուէ:

Կը ծախուի ամեն Հայ գրաւա-
ճառաց քով, ի դին 8 դրուշի:

Պ. Նորայր Բեռլինէ Գաղա-
ղիւրէնէ Հայրենի ընդարձակ բաւա-
րանին տպագրութիւնն սկսած է և
արդէն մինչև տասնեւմէկ երրորդ
թերթին հրատարակուած: Առ այժմ
կանոնաւոր կըրպով շարունակ
թերթի կ'ընէ, քանի մը շարունակ յե-
տոյ երկու թերթէն կ'ախարհի սկսի:
Նորա որք բաժանորդ չէն գրուած
և չեն կրնար մի անգամ մէկ ու-
կէս տարի վճարիլ, կրնան թերթի
առ թերթի գնել, որ 60 ֆարա է:
Գլխաւոր միջնորդն է Ֆրէնկ-
եան զրաւմաստանոյրը. կը գտնուի
Նաւ ամեն Հայ գրաւմաստանոյրով
Մարաշ Էֆենտին թղթավաճառան-
ցըն ի Ղալաթիում: Այլքանս Առա-
տուրան Էֆենտին Անդրեանի գը-
րալմաստանոցն է Գալաթիում, Հէն-
տէլի սօղաղը: Աշխարհային տարի
նայնպէս Պ. Վաչագի քով, ի մեծ փո-
ղոյն Բեռլին:

ՊՏՈՅՏ ՄԸ

ՊՈԼՈՅ ԹԱԼԵՐՈՒ ՄԷՋ

ԳՐԵՑ

Մ. Բ. Պարսկեան

ՀՐԱՍՏԱՐԱԿՆՅՈՒՆ

Ս. Ղ. Պարսկեան

Կ. Պոլսոյ թաղերու աղբային
բարքը, սովորութիւններն և ընկե-
րական կեանքը, նոյնպէս և վար-

(*) Նոր, տես թիւ 2676:

